

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 9 april 2025

Thema: Op weg naar Jerusalem

Voorganger: Jurgen van der Ent

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom

Welkom bij het Oecumenisch Meditatief Avondgebed met muziek uit Taizé.

In deze week naar Palmzondag zijn Jezus en zijn discipelen en volgers op weg naar Jerusalem op de berg Sion. De verwachtingen zijn hoog gespannen en lopen aardig uiteen.

Zo zijn we allemaal op weg. Op weg naar Pasen. Waarheen gaan we? Waarom gaan we nu op weg? Wat kunnen we daar verwachten? Wat verwacht jij ervan?

[Lied nr. 116: Seigneur, tu garde mon âme](#)

Bijbellezing van enkele delen uit Mattheüs hoofdstuk 20 en 21

Op weg naar Jeruzalem

¹⁷Onderweg naar Jeruzalem nam Jezus de twaalf leerlingen apart. Hij zei tegen hen: ¹⁸'We zijn nu op weg naar Jeruzalem, waar de Mensenzoon zal worden uitgeleverd aan de hogepriesters en de schriftgeleerden, die hem ter dood zullen veroordelen. ¹⁹Ze zullen hem uitleveren aan de heidenen, die de spot met hem zullen drijven en hem zullen geselen en kruisigen. Maar op de derde dag zal hij worden opgewekt uit de dood.'

Intocht in Jeruzalem

21 ¹Toen ze Jeruzalem naderden en bij Betfage op de Olijfberg kwamen, stuurde Jezus er twee leerlingen op uit. ²Zijn opdracht luidde: 'Ga naar het dorp dat daar ligt. Vrijwel direct zullen jullie er een ezelin zien, die daar vastgebonden staat met haar veulen. Maak de dieren los en breng ze bij me. ³En als iemand jullie iets vraagt, antwoord dan: "De Heer heeft ze nodig." Dan zal men ze meteen meegeven.' ⁴Dit is gebeurd opdat in vervulling zou gaan wat gezegd is door de profeet: ⁵'Zeg tegen Sion: "Kijk, je koning is in aantocht, hij is zachtmoedig en rijdt op een ezelin en op een veulen, het jong van een lastdier.'"

⁶De leerlingen gingen op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen. ⁷Ze brachten de ezelin en het veulen mee, legden er mantels op en lieten Jezus daarop plaatsnemen. ⁸Vanuit de menigte spreidden velen hun mantels op de weg uit, anderen braken twijgen van de bomen en spreidden die uit op de weg. ⁹De talloze mensen die voor hem uit liepen en achter hem aan kwamen, riepen luidkeels: 'Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel!'

¹⁰Toen hij Jeruzalem binnenging, raakte de hele stad in rep en roer. 'Wie is die man?' wilde men weten. ¹¹Uit de menigte werd geantwoord: 'Dat is Jezus, de profeet uit Nazaret in Galilea.'

[Lied nr. 152: Gelukkig de mens die op U vertrouwt](#)

Verwachtingen

Op weg naar Jerusalem, naar Sion. Iedereen is met zijn eigen verwachting op pad gegaan. Groot of klein, iedereen had een reden om mee te gaan.

Voor Petrus en vele anderen was het op weg gaan naar Jerusalem, de onbereikbare machtige stad, waar je als eenvoudige visser alleen maar van kon dromen, een zegetocht waar Jezus als held, verlosser zou worden onthaalt. Deuren zouden voor hen opengaan en Jezus zou leider worden van heel het volk. Onze Jezus, de leider van het volk Israël. Nu eindelijk zou het gaan gebeuren. Misschien zouden de Romeinen zelfs verdwijnen?

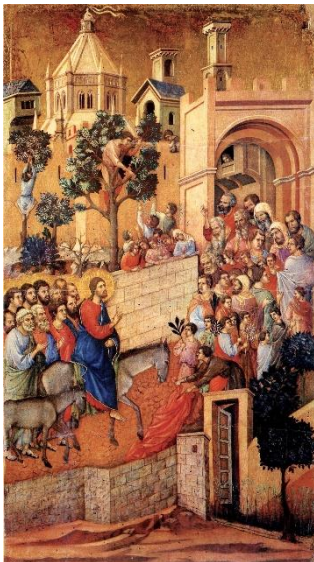
Maria, zijn moeder was bang. Haar voorgevoel zei dat er iets ergs ging gebeuren. En als ze zo naar Jezus keek, dan meende ze die angst en spanning ook bij haar zoon te bespeuren. En wat de andere vrouwen die meetrokken ook haar probeerde gerust te stellen, vooral de altijd optimistische Maria-Magdalena, het zat haar niet lekker. Deze tocht paste niet in wat Jezus tot die tijd had verkondigd. De aanstaande confrontatie met de zittende macht zou Hem wel eens fataal kunnen worden.

Vele volgers hadden de hoop dat de tocht naar Jerusalem een antwoord zou zijn op de Romeinse onderwerping. Een begin van een volksopstand, een revolutie waarbij de Romeinen zich zouden terugtrekken uit het Heilige Land. Als er één was die het gezag zou kunnen tarten, naast de geweldenaar Barabas (die nu helaas gevangen was genomen), dan was die vreemde rabbi daartoe wel in staat. Benieuwd voor wat er ging gebeuren volgden vele Hem.

Judas had hele andere serieuze plannen. Samen met zijn handlangers in Jerusalem had hij dit tijdstip uitgekozen bij Jezus aan te sturen om op weg te gaan naar Jerusalem. Zijn handlangers hadden ervoor gezorgd dat Jezus als koning zou worden binnengehaald, een grootse intimiderende happening begeleid door een uitzinnige opgejutte menigte. Zijn verwachting was dat de huidige geestelijke leiders door het aanstaande Pesach en de daarbij horende regels geen middelen hadden om Jezus aan te pakken en dat zijn faam binnen Jerusalem alleen maar groter zou worden. Daarvoor had hij, Judas, ook nog wat evenementen georganiseerd waaronder stampeï maken in de tempel en nog wat van die zaken. En zo zou Jezus klaar worden gestoomd om een goede tegenkandidaat te worden voor de zittende hogepriester Kajafas, wiens herverkiezing zo'n 50 dagen na Pesach zou plaatsvinden. En als Jezus hogepriester zou zijn, dan zouden ze een vuist kunnen maken naar de Romeinen en de schertsconing Herodes. En dan de macht overnemen in het Heilige land. Jezus met hem, Judas, aan zijn zijde. En wellicht zou

die macht zich verder uitbreiden naar vele landen om Israël heen, een nieuw wereldrijk, waar Jezus toch ook steeds van sprak.

En Jezus zelf? Die wilde eigenlijk helemaal niet naar Jerusalem. Hij wist dat daar niet welkom was. Toen hij 'in de provincie' rondtrok en predikte vormde hij nauwelijks een bedreiging voor de geestelijke leiders van het land, die het naast de alom Romeinse vertegenwoordiging en de machteloze koning Herodes het voor het zeggen hadden. Naar Jerusalem gaan betekende dat hij zeker opgepakt zou gaan worden en dat ondanks alles, daar zijn einde wacht, de 'grand finale', de dood en verrijzenis. En frustrerend als het is, is hij kennelijk de enige die dat voorziet. Hij waarschuwt zijn discipelen meermaals, maar die snappen het niet en zijn alleen met hun eigen verwachtingen bezig.

Wij weten hoe het gaat aflopen. De glorieuze intocht op Palmpasen, de teleurstelling bij het volk dat het daarbij bleef, de woede van de priesters na de tempelreiniging en over wat Jezus zei, het verraad van een kwade uiterst teleurgestelde Judas, de panische angst van Jezus die zich verlaten voelt, de arrestatie, het verhoor, voorgeleidingen aan Pilatus en Herodes, de veroordeling, de kruisweg, het sterven. En na drie dagen de verrijzenis.

[Lied nr. 5: Bonum est confidere](#)

Onze weg

En hoe zit het met onze weg?

Ook wij zijn op weg. Op weg naar Jerusalem, naar Pasen. Wat zijn onze verwachtingen? Wat nemen wij mee als bagage? En wat doen we als onze verwachtingen niet uitkomen? Wie kan ons daarbij helpen?

Ons hele leven is een weg die we moeten gaan. Een weg met obstakels, hobbels, soms steil omhoog, soms akelig snel naar beneden. En een weg met keuzes die we moeten maken. Keuzes om de juiste richting op te gaan of een keuze tussen het geplaveide pad of het kronkelige onoverzichtelijke pad.

Met Pasen worden we weer bewust van de weg die we gegaan. En bewust van het feit dat iedereen op zijn of haar weg wandelt/stilstaat/rent. Door te vasten, onze bagage en gewoontes af te leggen, worden we bewust van waar het eigenlijk om draait en kunnen onze torenhoge verwachtingen en wensen bijstellen.

Tijdens de 40 dagen periode worden we verlost van de oogkleppen die we ons zelf hebben aangemeten en kunnen we weer om ons heen kijken en zien waar het eigenlijk om draait: de ander. 'Heb de ander lief zoals jezelf' of als je moeite hebt met dat laatste 'heb jezelf lief zoals ander jou liefhebben' de essentie van het Christendom van het leven 'Ubi caritas en amor Deus ibi est' (daar waar liefde heerst en vrede, daar is God) maakt ons bewust dat het niet alleen maar om ons zelf gaat en dat we de weg niet alleen hoeven te bewandelen. Velen trekken met je mee in gedachte, wetend of onwetend van wat je bezighoudt/welke obstakels je moet beslechten. In gebed zijn vele je tot steun en dan is er altijd nog God, die ons draagt, als dat nodig is.

Heb vertrouwen in de reis die je maakt, vertrouw op God, laat je helpen door anderen. Je reist nooit alleen, ook al voelt dat soms wel zo. Mogen we zo samen, en samen met God ons Jerusalem, ons Sion bereiken, al duurt dat nog jaren, tientallen jaren. Een weg te gaan in navolging van de Heer, Jezus Christus.

[Lied nr. 123: Aber du weißt den Weg für mich](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 138: Gospodi Pominui](#)

- Heer God, help ons als we de weg niet meer weten. Leidt ons terug op het pad van Uw schepping en vervul ons van uw liefde.
Laat ons zingend bidden...
- Heer God, help ons als de weg ons zwaar valt. Stuur mensen op ons pad die tot steun kunnen zijn in de moeilijke delen van onze levensweg.
Laat ons zingend bidden...
- Heer God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.
Laten voor al deze stille wensen nog één keer zingen bidden...

Onze vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert, Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven
Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu, Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.
Maak de koorden van fouten los die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.
Uit U wordt geboren:
de al werkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.
Amen

Lied nr. 134: Ga met God en Hij zal met je zijn

Slotgedachte 40-dagen wens

Ik wens dat we in de veertigdagentijd de weg vinden naar onszelf;
dat we onszelf vragen stellen als: om welke dingen maken we ons druk:
waaraan geven we onze tijd en ons geld?

Ik wens ook dat we in de veertigdagentijd de weg vinden naar anderen;
hoe komt het dat we met bepaalde mensen niet uit de voeten kunnen;
hoe kunnen we van ons uit een weg banen naar hen toe?

Eeuwige God, maak ons leeg en open, maak ons kwetsbaar en
ontvankelijk; -vervul ons met Uw aanwezigheid.

Slotlied nr. 114: Iedere nacht verlang ik naar U

Iedereen is van harte welkom voor koffie, thee of een praatje.

Ik wens iedereen een mooie Paastijd toe!

Jurgen van der Ent